

Laima Andrikienė: „Druskininkai - ir mano miestas“

Kalbiname žinomą Lietuvos politikos ir visuomenės veikėją Laimą Liuciją Andrikiene, šį mėnesį pažymėjusią savo gyvenimo jubiliejų.

Laima Andriekienė 2017 m. Europos Parlamente Briuselyje

Fotokonkurso „Bučinyš po amalu“ laimėtojai

Dianos Pocevičienės nuotr.

12 psl.

Latežerio tvoros byla atskleidė netikėtumą: suversti į upę akmenis R.Malinauskui patarė patys aplinkosaugininkai?

2 psl.

Po slapto įrašo darželyje negalėjo patikėti ne tik dėl auklėtojos elgesio

3 psl.

UAB „Dzūkijos miškas“
Lietuvos miško savininkų asociacijos (LMSA) narė.
PERKAME MIŠKĄ SU ŽEME ARBA IŠKIRSTI
• Miškotvarkos projektai
• Biržių atrėžimas
• Miško savininkų konsultavimas.
Kreipkitės tel. 8 686 57 593
El. paštas ausra@dzukijosmiskas.lt

Aplinkosaugininko komentaras sodinukų tema

9 psl.

l.rytas.lt: Smurtą prieš vaiką darželyje įtarusi druskininkietė padarė įrašą ir nustėro

3 psl.

Vertingiausių Lietuvos varpų projekte - Druskininkų bažnyčios varpai

Artimo MYŠKINO nuotr.

6 psl.

7 psl.

Latežerio tvoros byla atskleidė netik suversti į upę akmenis R.Malinauskui patys aplinkosaugininkai?

R.Malinauskas - pagrįstai nubaustas 225 Eur bauda už padarytą administracinį nusižengimą, t.y. už tai, kad iki 2017 m. vasario 15 d. neįvykdė privalomojo nurodymo ir nepašalino visos medinių konstrukcijų tvoros su betoniniu pamatu iš Ratnyčios upės pakrantės apsaugos juostos prie jo sodybos Latežerio kaime. Tai neskundžiama nutartimi sausio 3 d. patvirtino Kauno apygardos teismas, palikęs galioti R.Malinauskui nepalankią Druskininkų m. apylinkės teismo nutartį.

Vyko į konsultaciją

Kauno apygardos teismo nutartimi, be kita ko, atskleidė ir netikėtumą, kas R.Malinauskui, pasak jo advokato, įkvėpė tiek drąsos į Ratnyčios upę pripilti akmenų, dėl kurių šiuo metu taip pat vyksta teismo procesas. Iš sausio 3 d. priimtoje Kauno apygardos teismo nutartyje cituojamo R.Malinausko advokato skundo aiškėja, kad akmenys į Ratnyčios upę buvo supilti po R.Malinausko konsultacijų su aplinkos apsaugos Alytaus departamento vadu: esą R.Malinauskas susidariusią situaciją ir jos išsprendimo būdus bei galimybes aiškino su departamentu direktoriumi Stasiu Vanagu, kuris jam neva nurodė, kad Privalomąjį nurodymą galima tinkamai įvykdyti atstatant erozijos pažeistą upės pakrantę ir pateikė tokių pakrantės tvarkymo darbų atlikimo tvarką reglamentuojantį aplinkos ministro 2014 m. gruodžio 16 d. įsakymą. „Druskonio“ kalbintas S.Vanagas savo ruožtu atmetė tokią R.Malinausko gynybinę versiją dėl „suklaidinimo“, aiškindamas, kad netinkamai konsultuoti jis negalėjęs ir pilti į upę akmenų jam nesiūlęs.

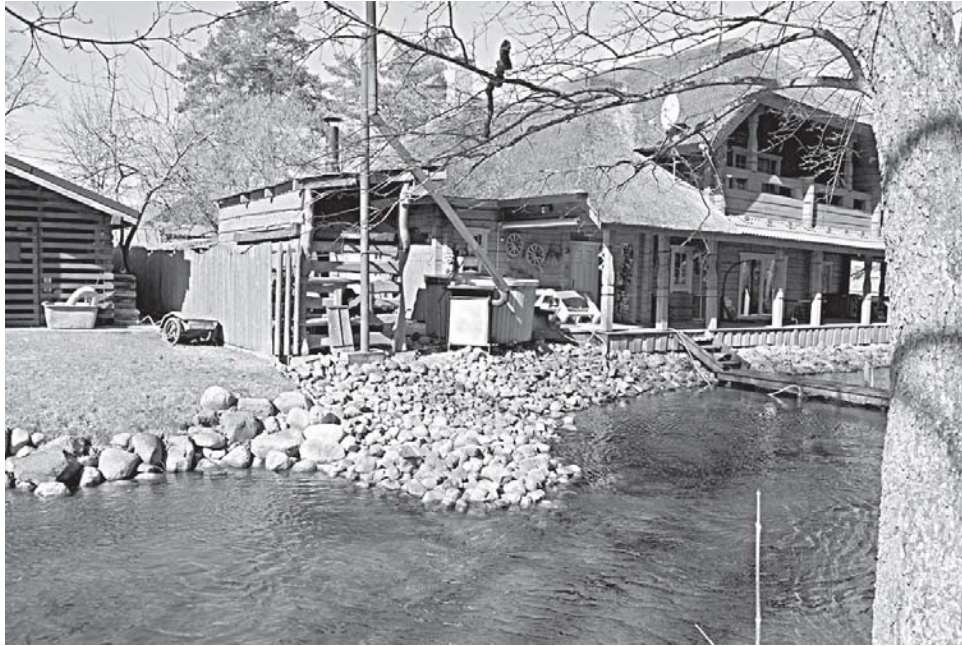
Skyrė baudą

Kauno apygardos teismas sausio 3 d. priėmė neskundžiamą nutartį dėl Latežerio kaime esančios Malinausko sodybos tvoros, dalį kurios aplinkosaugininkai reikalavo nugriauti ir atlaisvinti 5 metrų laisvą praėjimą vandens apsaugos juosta.

Ziniasklaidoje nekart buvo rašyta apie tai, kad akmenys ir skalda Ratnyčios upėje bei pakrantėje prie R.Malinausko sodybos Latežerio kaime atsirado po to, kai teismas merui nurodė nugriauti dalį tvoros, paliekant laisvą 5 metrų priėjimą prie vandens. R.Malinauskas pustrėčio metro tvoros nugriovė, tačiau tiek pat upės užvertė akmenimis, taip padidindamas pakrantės atstumą nuo gyvenamojo namo iki vandens, aiškindamas esą stiprinęs pažeistą erozijos upelio krantą.

Kaip žinia, Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamentas

Romo SADAUSKO-KVIET-KEVIČIAUS nuotr.

2017 m. birželio 22 d. nutarimu R.Malinauską nubaudė administracine nuobauda – 225 Eur bauda už padarytą administracinį nusižengimą, t.y. už tai, kad laiku, iki 2017 m. vasario 15 d., neįvykdė privalomojo nurodymo ir nepašalino visos medinių konstrukcijų tvoros su betoniniu pamatu iš Ratnyčios upės pakrantės apsaugos juostos.

Paliko galioti Druskininkų teismo nutartį

R.Malinauskas birželio 22 d. priimtą aplinkosaugininkų nutarimą apskundė Druskininkų m. apylinkės teismui. Lapkričio 3 d. paskelbta pastarojo nutartis buvo nepalanki R.Malinauskui.

Kaip rašoma Druskininkų m. apylinkės teismo nutartyje, R.Malinauskas „teismo posėdyje nurodė, kad nuardžius apie 3 metrus tvoros nuo kranto linijos iki žemės sklype buvusių statinių, toliau ardyti tvorą buvo neprotinga, todėl sprendė klausimą dėl kranto linijos atstatymo, kas leidžia spręsti, jog jis suprato, kad turi nuardyti 5 metrus tvoros nuo kranto linijos, tačiau jis nusprendė pakrantės apsaugos juostoje likusias tvoros nugriauti, o ties tvoros galais pakrantėje bei upės vagoje sudėti akmenis, kuriuos sudėjus pasikeitė upės kranto linija“. Druskininkų teismas lapkričio 3 d. nutartimi paliko aplinkosaugininkų nutarimą nepakeistą ir R.Malinausko skundo netenkino.

Šiuo verdiktu nepatenkintas Druskininkų meras pralaimėjo ir aukštesnės instancijos teisme. Kauno apygardos teismas sausio 3 d. neskundžiama nutartimi atmetė R.Malinausko advokato skundą, palikęs galioti Druskininkų m. apylinkės teismo nutartį.

Nurodė, kas konsultavo

Kauno apygardos teismo nutartyje paaiškėjo, kas R.Malinauskui, pasak jo advokato, įkvėpė tiek drąsos į Ratnyčios upę pripilti akme-

nų, dėl kurių šiuo metu taip pat vyksta teismo procesas. R.Malinausko advokatas, įrodinėdamas, kodėl jo klientas priėmė sprendimą negriauti likusių apie 2 metrų tvoros, bet vietoje to „atkurti (atstatyti) per laiką erozijos pažeistą upės pakrantę“ ir taip „atlaisvinti“ 5 metrus pločio pakrantės apsaugos juosta, atskleidė, kad patarimą taip elgtis R.Malinauskas esą gavo iš pačių gamtos prievaizdų.

Neva atlikdamas upės pakrantės tvarkymo darbus, jis „pagrįstai manė ir tikėjosi, kad tokiu būdu visiškai ir tinkamai įvykdys Privalomąjį nurodymą“, o taip manyti ir tikėtis jam esą suteikė pats aplinkos apsaugos departamento direktorius Stasys Vanagas. Pasak advokato, R.Malinauskas, nugriovęs apie 3 m tvoros, esą nutarė pasidomėti, ar neįmanoma aplinkosaugininkų surašytą Privalomąjį nurodymą įvykdyti kitu, alternatyviu, būdu, t.y. atstatant erozijos pažeistą upės pakrantę ir taip „atlaisvinant“ 5 m pločio pakrantės apsaugos juosta. Šiuo klausimu R.Malinauskas esą konsultavosi su Alytaus departamento direktoriumi, kuris paaiškino, kad tai įmanoma, ir jam padavė atspausdintą aplinkos ministro 2014 m. gruodžio 16 d. įsakymą, kuriuo patvirtintas Paviršinių vandens telkinių tvarkymo reikalavimų aprašas. Juo vadovaudamasis, R.Malinauskas esą ir atliko „pažeistos upės pakrantės grunto atkūrimo ir erozijos židinių tvarkymo darbus – sudėjo akmenų metinius ir pietrytinio kampą“.

Pateikė versiją dėl „suklaidinimo“

Kalbant žmonių kalba – teisme bandyta įrodinėti, kad R.Malinauskas akmenis į upę privertė ne savo iniciatyva, o... suklaidintas pačių aplinkosaugininkų. Kaip dėstoma R.Malinausko advokato skunde, „darant prielaidą, kad, atkurdamas erozijos pažeistą upės pakrantę jis visgi netinkamai įvyk-

dė Privalomąjį nurodymą, pabrėžtina, jog dėl tokio Privalomojo nurodymo vykdymo būdo jis buvo suklaidintas Departamento direktoriaus S.Vanago“. Esą R.Malinauskas „nesuokė, negalėjo bei neturėjo suvokti“, kad vadovaujantis jam pateiktu Paviršinių vandens telkinių tvarkymo reikalavimų aprašu, atlikus pažeistos upės pakrantės tvarkymo darbus bei tokiu būdu užtikrinus ne mažesnę nei 5 metrų atstumą nuo kranto linijos, jam vis tiek išliks pareiga griauti likusius apie 2 metrus tvoros“.

Kaip teisme įrodinėjo R.Malinausko advokatas, „griovimas laikytinas kraštutine priemone, sukeliančia statinio savininkui didžiausias įmanomas neigiamas pasekmes, todėl bet kuriuo atveju yra visiškai logiška, suprantama ir pateisinama, kad jis ėmė domėtis, ar nesama alternatyvių priemonių, kuriomis būtų galima „atlaisvinti“ upės pakrantės apsaugos juosta“. Esą pasikonsultavęs šiuo klausimu su departamento direktoriumi, R.Malinauskas sužinojo, kad „ginčo atveju galima atstatyti erozijos pažeistą upės pakrantę, todėl nusprendė būtent tokiu būdu visiškai įvykdyti Privalomąjį nurodymą“.

Argumentuota, kad R.Malinauskas konsultavosi su aplinkos apsaugos agentūros žmonėmis, buvo supažindintas su saugomu teritorijų įstatymu, kurio pagrindu nusprendė atstatyti erozijos pažeistą krantą. Be to, pasak advokato, susidariusią situaciją ir jos išsprendimo būdus bei galimybes R.Malinauskas aiškino ir su Druskininkų aplinkos apsaugos agentūros vedėju, kuris byloje buvo apklaustas liudytoju ir patvirtino šią aplinkybę.

Teismas pripažino padarytą administracinį nusižengimą

Kauno apygardos teismo tokie R.Malinausko advokato argumentai neįtikino. „Pažymėtina, kad

Privalomuoju nurodymu administracinė atsakomybėn patrauktas asmuo buvo įpareigotas atlikti konkrečius veiksmus, galimybė alternatyviai įvykdyti šį nurodymą nebuvo numatyta. O tai, kad R.Malinauskas dėl Privalomuoju nurodymo galimo įvykdymo aptartu alternatyviu būdu buvo suklaidintas Departamento darbuotojų, yra apeliacinio skundo jokiais objektyviais duomenimis nepagrįsti teiginiai“, - rašoma sausio 3 d. priimtoje Kauno apygardos teismo nutartyje, pripažinusioje, kad R.Malinauskas iki nustatyto termino pabaigos pašalino tik dalį – apie 3 metrus tvoros, ir tokiu būdu laiku neįvykdė Privalomojo nurodymo, todėl padarė administracinį nusižengimą. Kauno apygardos teismas, pripažinęs, kad Druskininkų m. apylinkės teismas priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, jo nutartį paliko nepakeistą.

„Sausio 3 d. Kauno apygardos teismo priimtoje nutartyje dėl pilnai nenugriautos R.Malinausko tvoros vandens apsaugos juostoje, Latežerio kaime, minima, jog R.Malinauskas, esą atlikdamas upės pakrantės tvarkymo darbus ir ten pripildamas akmenų, „pagrįstai manė ir tikėjosi, kad tokiu būdu visiškai ir tinkamai įvykdys Privalomąjį nurodymą“, o taip manyti ir tikėtis jam esą suteikė pats aplinkos apsaugos departamento direktorius S.Vanagas. Tai kaip ten iš tiesų viskas buvo?“ – „Druskonis“ paklausė S.Vanago.

- Neatsimenu. Jeigu suteikčiau, tai suteikčiau tinkamą konsultaciją, o jei netinkamą informaciją suteikčiau, tai jis gali apskusti. Gal šnekant aš vienaip konsultavau, o jis kitaip įvykdė, aš nežinau, ką jis įvykdė. Įvykdė taip, kaip įvykdė.

- Taigi visa Lietuva žino šią istoriją, kaip R.Malinauskas, įpareigotas nugriauti dalį tvoros, paliekant laisvą 5 metrų priėjimą prie vandens, pustrėčio metro tvoros nugriovė, tačiau, pasikvietęs į talką savo bendražygius, tiek pat upės užvertė akmenimis, taip padidindamas pakrantės atstumą nuo gyvenamojo namo iki vandens ir aiškindamas esą stiprinęs pažeistą erozijos upelio krantą.

- Jeigu aš konsultavau, manau, kad konsultavau tinkamai. O kaip įvykdė – įvykdė taip, kaip įvykdė. Ir viskas.

- Tai jūs neliepėt jam priversti tų akmenų į Ratnyčios upelį?

- Aš konsultavau. Kaip tai daryti, apie jokių akmenų vertimą tai čia šneka neina.

- Bet jis konsultavosi su jumis, ką daryti?

- Konsultavosi dėl tam tikro dokumento, bet jokių nurodymų jam nedaviau.

- Iš teismo nutartyje cituojamų skundo motyvų galima suprasti, jog lyg tai jūs esate kaltas dėl to, kad upelyje atsirado tie akmenys, kad R.Malinauskas neva apie al-

Kartu su šimtu Lietuvos varpų skambės ir Druskininkų bažnyčios varpai

Vaida SAMUOLYTĖ

Druskininkų Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčioje skamba jau antra varpų „karta“ – ankstesnieji išvežti Pirmojo pasaulinio karo metais dingo kažkur Rusijos platybėse. Jus pakeitė kiti, pasakojantys savas, taip pat labai įdomias istorijas. Įsiklausyti į šių ir kitų šimto vertingiausių Lietuvos varpų skambesį kviečia projektas „Gloria Lietuvai“, skirtas Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečiui.

Iš Gardino atkeliavę varpai

Dabartinė raudonų plytų neogotikinė Druskininkų Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčia – jau antroji katalikų bažnyčia Druskininkuose. Pirmoji buvo pastatyta 1841–1844 m. Tačiau šiandieninis mūsų pasakojimas ne apie šio kurorto bažnyčias, bet apie jų varpus – instrumentus, kurių gaudesį daugelis girdėjo, bet mažai kas juos matė. Taip jau susiklostė, kad Druskininkų bažnyčiose skambėjo skirtingi varpai, nes senosios varpai Pirmojo pasaulinio karo metu buvo išvežti į Rusijos gilumą ir atgal nesugrįžo.

„1915 m. vasara Lietuvos varpams buvo lemtinga – carinės valdžios nurodymu jie buvo masiškai vežami į Rusijos imperijos gilumą, kad vokiečiai negalėtų varpų panaudoti kaip žaliavos karinei pramonei. Taip nutiko ir Druskininkų bažnyčiose varpams. Archyvuose neseniai rasti dokumentai suteikia daug žinių apie jų likimus. Aiškėja, kad varpai iš pradžių buvo nuvežti į Maskvą, o vėliau dar toliau į rytus – į Šują, miestą Ivanovo srityje, kur jų pėdsakai pradings-ta“, – pasakoja dailės istorikas dr.

Druskininkų Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčios varpai

Gintautas Žalėnas.

Pasak pašnekovo, du senosios Druskininkų bažnyčios varpai, nulietai tais pačiais 1757 metais, buvo beveik šimtmečiu senesni už pirmąją bažnyčią, tad turėjo būti iš kažkur atkelti. Atsakymą pasufleravo bažnyčioje saugotas Madonos su vaikieliu Jėzumi ir Šv. Jonu Krikštytoju paveikslas. Jis buvo atvežtas į naujai pastatytą Druskininkų bažnyčią iš Gardino basųjų karmelitų vienuolyno, po to kai 1845 m. rusų valdžia jį uždarė. Kartu su juos į Druskininkus atkeliavo ir šio vienuolyno varpai. Tai liudijo ant vieno iš jų nulietas karmelitų ordino herbas, vaizduojantis stilizuotą kalną su kryžiumi jo viršuje ir tris žvaigždes.

„Dar vienu sunkiai paaiškinamu dalyku yra tai, kad nors abu varpai ir buvo nulietai tais pačiais metais, tačiau pagaminti skirtingų meistrų ir net skirtingose šalyse. Didesnysis varpas buvo nulietas 1757 m. sausio 5 d. Vilniuje, čia dirbusio varpų liejiko Antano Apanavičiaus, o kiek mažesnis varpas – Karaliaučiuje, pas meistrą Johanną Christianą Copinusa“, – išduoda senųjų Druskininkų varpų paslaptis dr. G. Žalėnas.

Trečiasis Druskininkų varpas, išvežtas į Rusiją Pirmojo pasaulinio karo metais, buvo pats mažiausias ir pats jauniausias, nulietas

Druskininkų bažnyčios varpinės laikrodis

Artimo Myškinio nuotraukos

1912 m. Pustelnike (prie Varšuvos) veikusioje Stanisłavo Czerniewicziaus varpų liejykloje. Varpo vardas Boleslovas priminė, kad jo liejimu rūpinosi tuometinis Druskininkų klebonas Boleslovas Valeika, dabartinės bažnyčios statytojas.

Melstis kviečia du Kazimierai ir vienas Juozapas

Pirmojo pasaulinio karo metais praradusi savo senuosius varpus Druskininkų bažnyčia jau pokaryje įgijo kitus.

„Šiandien bažnyčios bokšte kaboti net keturi varpai. Pačiame jo viršuje pakabintas nedidelis, bet pats seniausias bažnyčios varpas turi slavišką įrašą kirilicos raidėmis „ROKU BOŽIJA“ ir tokiomis pat raidėmis užrašytą datą, reiškiančią 1754 metus. Tiek įrašas, tiek varpą puošiantys barokiniai ornamentai rodo, kad tai nėra rusiškas varpas, bet pagamintas Abiejų Tautų Respublikoje, greičiausiai, kažkur Vakarų Ukrainoje ar senosios Lietuvos valstybės rytinėse žemėse, ir priklausė kuriai nors unitų cerkvei. Varpas buvo vienas iš Pirmojo pasaulinio karo tremtinių. Jis taip ir nesurado kelio namo, o pateko į Druskininkus, tuo metu priklausiusius Lenkijos valstybei. Joje atsidūrė daug po Pirmojo pasaulinio karo iš Rusijos parvežtų varpų“, – tęsia pasakojimą apie Druskininkų varpus dr. G. Žalėnas.

Kiti trys Druskininkų bažnyčios varpai nulietai jau tarpukario Lenkijos varpų liejyklose. Pirmasis turi Šv. Kazimiero vardą, ant jo lie-mens yra šventojo atvaizdas bei lenkiškas įrašas: „Šventas Kazimierai, melskis už mus“. Varpas buvo pagamintas 1922 m. toje pačioje, jau minėtoje, Pustelniko varpų lie-

jykloje. Ši po karo veiklą atnaujiniusi liejykla veikė trumpai – apie tris metus, todėl jos varpai retai sutinkami.

„Greičiausiai ruošiantis naujosios bažnyčios pašventinimo iškilimams, 1930 m. buvo užsakyti dar du varpai. Didesnysis, vardu Juozapas, ir mažesnis, pavadintas tuo pačiu Kazimiero vardu. Kas nuliejo šiuos varpus, nėra žinoma, tačiau mažai abejotina, kad viena iš tuometinėje Lenkijoje veikusių varpų liejyklių“, – neabejoja dr. G. Žalėnas.

Per Antrąjį pasaulinį karą Druskininkų bažnyčios varpai išliko nepagrobti vokiečių, tačiau jos kleboną ir statytoją Boleslovą Valeiką vokiečių okupantai sušaudė Gardine 1942 m. gegužę. Šio kunigo atminimą saugo ne tik jo pastatyta Druskininkų bažnyčia, bet ir jos varpai.

Istorijos ir dabarties jungtis

Prieš kelis šimtus metų druskiniečius melstis kvietę varpai lygiai taip pat skamba ir dabar, nors ir miestas, ir jo gyventojai negrįžtamai pasikeitė. Varpų skambesys liko ta jungtis, susiejanti skirtingas epochas ir skirtingas kartas.

„Projektu „Gloria Lietuvai“ kviesime išsiklausyti į Lietuvos varpų skambesį, pažvelgti į Lietuvą pro varpinės langą. Nes varpų skambėjimas – tarsi gyva istorijos tąsa, kviečianti susitelkti bei ateities kartoms perduoti jos prasmę. Šiandien mes turime galimybę skambinti rytojui“, – komentuoja projekto prasmę jo sumanytojas Dalius Abaris.

Šimto vertingiausių Lietuvos varpų skambesys ir istorijos susilies į vieną Lietuvos atkūrimo 100-mečiui skirtą kūrinį. Jo premjera – 2018-ųjų vasario 16-ąją, jis bus tiesiogiai transliuojamas ir per Lietuvos nacionalinę televiziją.

Projektas „Gloria Lietuvai“ – vienas iš Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečiui skirtų projektų. Projektą globoja Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė. Projekto „Gloria Lietuvai“ idėjos autorius – Dalius Abaris, bendraautorai: Kipras Mašanauskas, Romas Lileikis, Edita Mildažytė. Projekto konsultantai: istorikai Gintautas Žalėnas, Liudas Jovaiša, Aurimas Švedas.

Druskininkiečių metai

Praėjusiais 2017 metais Druskininkuose susituokė 203 poros, iš kurių 23-ejose vienas jaunavedžių buvo net tik artimo, bet ir tolimo užsienio, pvz. Brazilija, Indija, Tunisas, Meksika, piliečiai.

2017 m. išsituokė 68 poros.

Praėjusiais metais Druskininkuose įregistruota 210 naujagimių: 111 berniukų ir 99 mergaitės. Gimė 4 poros dvynukų. Populiariausi mergaičių vardai buvo: Luknė, Gabija, Paulina, Viktorija, Austėja.

Berniukams dažniausiai suteikti Mato, Kristupo, Arono, Luko, Kajaus vardai.

2017 m. mirė 312 žmonių: 157 vyrai ir 155 moterys.

Parengta pagal Teisės ir civilinės metrikacijos skyriaus duomenis

v i s a d a s u j u m i s

KOMANDA

Apsaugos komanda – visada su jumis!

Teikiame paslaugas:
elektroninės objektų apsaugos, budėjimo postuose ir teritorijose, ginkluotos krovinių palydos, fizinės asmenų apsaugos, renginių apsaugos, inkasacijos, transporto priemonių apsaugos, transporto parko valdymo ir kontrolės, palydovinių transporto stebėjimo sistemų montavimo.

M.K.Čiurlionio g. 111-208. Tel. 51117, 8-655-53635, 8-655-53699.

Laima Andrikienė: „Druskininkai - ir mano miestas“

Kalbiname žinomą Lietuvos politinę ir visuomenės veikėją Laimą Liuciją Andrikienę, šių metų pradžioje pažymėjusią savo gyvenimo jubiliejų, kurį pradedame skaičiuoti nuo Druskininkų, kur 1958-ųjų metų sausio 1-ąją gimė. Tokia proga ją šnekiname ne kaip socialinių mokslų daktarę, Nepriklausomybės akto signatarę ar Europos Parlamento narę, o kaip druskininkietę, kuri daugeliui vietinių pažįstama nuo vaikystės.

Galdikų šeima Druskininkuose, 1964 m. rugsėjo 1 d.

**- Iš jubiliejinės sukakties atsi-
gręžusi atgalios į Druskininkus,
kokias svarbiausias mūsų
miestelyje įgytas vaikystės ir
mokyklinių metų patirtis iki
šiol branginate?**

- Visa, kas susiję su Druskininkais, man yra ir svarbu, ir brangu. Pirmiausia su tais senaisiais, mano vaikystės Druskininkais, kur visi vieni kitus pažinojo, kur nereikėjo rakinti buto durų, o jei užrakindavome, tai raktą slėpdavome prie durų, po kilimėliu kojoms valyti, ir visi kaimynai mūsų name darė tą

patį. Ir niekas niekada neapvogė, o į svetimą butą įlįsti, kai šeiminių nėra, net paaugliams į galvą neateidavo.

Branginu prisiminimus iš mokyklos, mano brangius mokytojus - mano pirmąją mokytoją Emiliją Vidūniene, Stasį Žaldoką, Emiliją Žaldokiene, Antaną Būdelį, mūsų klasės auklėtoją Vladą Nikštaitę - Šaulienę, muzikos mokyklos mokytojus Olgą Kastricą - Skairienę, Danutę Akelytę, Antaną Žlobicką, Almantą Šturmą ir kitus. Ir prisiminimus apie klasės draugus, ben-

Laima Liucija Andriekienė, Europos Parlamento narė nuo 2016 m. bei 2004–2014 metais

Su pirmąją mokytoja Emilija Vidūniene, Druskininkų 1-oji vidurinė mokykla, 1964 m. rugsėjo 1-oji

Laimutė Galdikaitė (dešinėje) su drauge

Europos reikalų ministrė Briuselyje, 1997 metai

dramokslius iš muzikos mokyklos, Druskininkų 1-osios vidurinės (dabar - Atgimimo) mokyklos pramoginių šokių ratelio, kuriam vadovavo mokytoja G. Barkienė, draugus. Alytė, Milda, Rita, Laimantas, Donatas, Rūta, Andrius, Gintaras, Vytas, Edita, Irutė - tai vis Druskininkų laikų draugai, su kuriais tiek svarbių reikalų turėta, aptarinėta. Šiandien tik keli iš čia paminėtųjų gyvena Druskininkuose, kiti - Vilniuje, bet ryšys pasilikęs, jis yra svarbesnis nei laikas ir nuotolis.

Prieš 60 metų gimiau Druskininkuose, studijuoti į Vilnių išvykau, kai man tebuvo 17, bet ir dabar Druskininkai yra mano miestas. Visa, kas mieste vyksta, man rūpi, yra svarbu. Taip ir pasiliks.

- Nesyk viešumoj išsitarėte, jog esat druskininkietė. Daugmaž žinomas vilniečio, kauniečio, alytiškio ar kitos Lietuvos vietos gyventojų tipiškas būdas, gal pastebėjot druskininkiečių panašius bruožus, kurie vienyty mūsų kurortinio miestelio gyventojus ir juos apibūdintų?

- Druskininkai šandien yra tikrai kitokie, nei tie, kuriuos palikau. Ir ne tik išoriškai, architektūros prasme. Miesto veidas didele dalimi priklauso nuo žmonių, kurie jame gyvena, dirba, auginą vaikus.

Jau daugelį metų gyvenu Vilniuje, nuo 1975-ųjų, taigi sostinėje gyvenu kelis kartus ilgiau nei Druskininkuose. Ir tėvus iš Druskininkų pasiėmiau į Vilnių jau senokai, septyniolika metų spėjo prabėgti nuo jų gyvenimo Vilniuje pradžios.

Nežinau, ko manyje daugiau - Druskininkų ar Vilniaus. Druskininkai - kamerinis, nedidelis miestas, Vilnius palyginti su mano gimtine - didelis, daugiatautis, liberalus miestas. Mano sūnus gimė ir užaugo jau Vilniuje. Druskininkai - vis tiek Dzūkija, žmonės atviri ir palyginti nuoširdūs. Vilniečiai - kitokie, jie jau didelio miesto žmonės, bet man mieli ir savi. Myliu ir Vilnių - už tai, koks jis yra. Bet Druskininkams mano širdyje priklauso vieta, kurios niekas kitas užimti negali ir neužims.

- Ar jus, be vaikystės ir mokyklinių metų prisiminimų, dar kas nors su Druskininkais šiuo metu besieja?

- Su pačiais Druskininkais - ne, tik prisiminimai, brangios vietos, mano mokykla. Muzikos mokyklos pastato jau nebeliko, visada pravažiudama pro šalį, dėl to apgailėstauju. Tačiau Druskininkuose būnu palyginti dažnai, nes šalia, Liškiavoje - man brangių žmonių kapai, Žeminių kaimas - Mamos gimtinė. Visada atvykę į Liškiavą neap-

lenkiame ir Druskininkų. Mums pakanka pamatyti miestą, pasiekti M.K. Čiurlionio gatvės pradžią, kur ilgus metus gyvenome, sustoti užkąsti kur nors, kur viskas iki skausmo pažįstama.

- Klausiate Jus kaip politikę, kuri seka Druskininkų dabartį, žiniasklaidą apie vietinės valdžios skandalus, savivalę, susiskaldžiusią bendruomenę ir kt. Kokie tie dabartiniai Druskininkai, iš europarlamentarės posto Briuselyje stebint ir patariant, kad būtų patrauklus ne vien tik kurortinis fasadas?

- Džiaugiuosi visais Druskininkų pasiekimais ir nerimauju, išgyvenu dėl kiekvienos nesėkmės. Nes, kaip jau sakiau, tai ir mano miestas, mano gimtinė. Visada linkėjau ir linkiu Druskininkams tik paties geriausio. Noriu, kad Druskininkai būtų minimi tik geru žodžiu. Žinau, kad gyvenime būna visko, o ir tobulų, neklystančių nėra. Druskininkams ir miesto žmonėms linkiu teisingos valdžios, linkiu klestėjimo. Ir - ramybės, kuria Druskininkai visais laikais pasižymėjo, tai, ko įkurortą atvykstantys visuomet ieškodavo ir surasdavo. Sėkmės, gimtine! Ir nepamirškite, kad Europos Parlamente turite „savo žmogų“.

„Druskonio“ inf.

FOTOGRAFIJOS PARODA

PARODOS ATIDARYMAS

A.J.I.E.R.I.V.E

2018 m. SAUSIO 23 d. 17 val.
DRUSKININKŲ MIESTO BIBLIOTEKOJE
(V.KUDIRKOS g. 13)

SAUSIO 23 d. - VASARIO 23 d.

DRUSKININKŲ ŠEIMOS PARAMOS CENTRAS BEI SVEIKŲJŲ IR NEJGALIŲJŲ KLUBAS
"ESAME RYŠIO ZONOJE"

Kodėl sveiki medžiai keičiami sodinukais pagal ES projektus?

“Druskonio” skaitytojo Modesto Klenio pastebėjimus apie iškirstų medžių vietoje pasodintus “specialiai miestui pritaikytus” brangiai kainuojančius sodinukus, kurie netrukus apauga samanomis ir sueičėja, o medžių lajos tampa panašios į kaimišką žabų šluotą (pvz. medžiai Druskininkuose, Vytauto ir M.K.Čiurlionio gatvėse), nes nepritaikyti Lietuvos klimatui, komentuoja neetatinis aplinkos apsaugos inspektorius Laurynas Okockis: „Įvairūs “parkų atkūrimo”, “apleisčių teritorijų sutvarkymo”, “viešųjų erdvių pritaikymo visuomenei” Europos Sąjungos fondų finansuojami projektai tuo ir yra patrauklūs projektų įgyvendintojams, kad investicijos šioms projektams, kai pareiškėjas yra savivaldybė ar kita valstybinė institucija, dažniausiai būna skiriamas 100 proc. finansavimas, nereikalaujant prisidėti savo lėšomis. O lėšų būna daug: milijonas ar net keli milijonai eurų. Skiriamas projektines lėšas reikia tinkamai 100 proc. įsisavinti, nes kitaip reiks gražinti visas gautas ir jau išleistas projektines lėšas atgal į fondus. Dažniausiai projektuose būna finansuojamas tam tikros teritorijos sutvarkymas. O kas yra sutvarkymas to, kas ir taip gana gerai atrodo? Tuomet pamama tam tikra teritorija su ten augančiais medžiais. Tą teritoriją tvarkant reikia juk išpjauti tuos sveikus, gerus medžius, nes pagal projektą jie yra padaryti “negerais” ir “teršiančiais” teritoriją menkaverčiais medžiais ar net sužymimi kaip šabakštynai, nors gal pakaktų juos tik apgenėti ir minimaliai praretinti, ir jie toliau žaliuodami puoštų miestą. Bet tada iškyla grėsmė projekto įgyvendinimui ir ES lėšų įsisavinimui. Kur panaudosi milžiniškas lėšas teritorijų tvarkymui, jeigu nebus

Neetatinis aplinkos apsaugos inspektorius Laurynas Okockis

įgyvendinamas projektas? O vykstantys teritorijų tvarkymo (medžių šalinimo) darbai jau šiek tiek panaudoja projektinių lėšų, nes atlikti darbams reikia įsigyti tam tikrą įrangą bei techniką ir atlikti tam tikrus darbus. Tačiau darbo jėga Lietuvoje yra gana pigi ir sumokant už atliktus atitinkamus tvarkymo darbus pagal rinkos vidutinę kainą arba sumokant subrangovui, kuris konkursą atlikti darbus taip pat laimėjo pagal pateiktą ma-

žiausią kainą, nėra galimybės panaudoti projekto dideles lėšas. Todėl šiuo atveju galima išleidžiamas lėšas padvigubinti ar net patrigubinti: iš pradžių lėšas išleidžiant teritorijos tvarkymui - medžių, kurių nereikėjo kirsti, kirtimo, krovos, išvežimo, teritorijos sutvarkymo ir atkūrimo darbams. Tuomet dar galima vežti brangiai perkamas žemes lyginant teritorijos landšaftą arba formuojant tam tikras projekte sugalvotas vieto-

vės landšafto atkūrimo pagal “istorines nuotraukas” detales. Bet vis tiek reikia juk daugiau projektinio finansavimo išnaudoti. O štai šioje situacijoje ir “pagelbėja” sodinukai. Juk sodinukai, tai ne tik medžiai, bet ir krūmai, formuojami gėlynai ir net nauja veja. O visa tai kainuoja - ir labai brangiai. Nors prieš tai galbūt buvo iškirsti žymiai vertingesni medžiai, kuriuos palikus būtų nereikėję brangių naujų sodinukų įsigijimo, atvežimo, sodinimo, priežiūros investicijų. Beje, šie sodinukai vėlgi brangsta tuo labiau, kuo dažniau yra specialiai išveisti specializuotuose veislynuose, kurių Lietuvoje beveik nėra, o jeigu ir yra, tai keli, nesugebantys taip greitai ir tokiais dideliais kiekiais užauginti produkcijos, skirtos pardavimui. Kaina kyla dar ir dėl to, kad sodinukai vežami iš toli. Kuo iš toliau jie gabenami (iš Olandijos, Vokietijos ar Prancūzijos), tuo geriau įsisavinamos projektinės lėšos. O tie specialiai miestams išveisti ir iš toliau atvežti sodinukai, kainuojantys nuo 300 iki 1000 eurų už vieną, dažnai būna atsparūs tų kraštų klimatui, skiepyti nuo tose valstybėse plintančių pavojingų ligų. Susidūrę su atšiauriu Lietuvos klimatu ir žiemą gavę tokią kelininkų naudojamos kalio druskos normą, kokios jų šalyse nei su žiburiu nerasi, jie ima vysti, džiūti, sirgti, kol galutinai nusibaigia arba vėl jau kito projekto lėšomis būna šalinami, nes nudžiūvę kenkia aplinkai, darko miesto vaizdą ir net kelia pavojų gyventojams bei jų turtui.

Tai štai taip ir sukasi ES finansuojamų projektų karuselė su prieš tai iškirstais sveikais medžiais ir prižiūrint bei auginant tuos, kurie niekada ir neužaus šiomis sąlygomis, kad ir kiek tūkstančių jie kainavo“.

Anoniminiai Alkoholikai – tai draugija vyrų ir moterų, kurie dalijasi savo patirtimi, jėgomis ir viltimi, norėdami padėti sau ir kitiems sveikti nuo alkoholizmo.

Vienintelė sąlyga būti draugijos nariu – noras mesti gerti.

AA pagrindinis tikslas – būti blaiviams ir padėti kitiems alkoholikams pasiekti blaivybę.

Anoniminių alkoholikų grupių susirinkimai vyksta Druskininkų parapijos namuose pirmadieniais ir ketvirtadieniais 19 val., Ratnyčios parapijos namuose antradieniais ir šeštadieniais 19 val. Kiekvieno mėnesio pirmąjį pirmadienį Druskininkų parapijos namuose (V.Kudirkos g. 4) 18 val. vyksta atviri AA susirinkimai, kuriuose gali dalyvauti kiekvienas.

Ratnyčios raganiaus konsultacijos

Tęsiame seniausio šalyje, 360 metų, būrimo salono Ratnyčioje savininko-parapsichologo, ekstrasenso, humanitarinių mokslų daktaro Gido skiltį. Prityręs būrėjas atsakys į skaitytojų laiškus. Sveikatos ir likimo diagnozė, žmonių apibūdinimas per atstumą arba pagal fotografiją, gyvenimo problemų analizė, sėkmingo verslo ir šeimyninio gyvenimo apsauga, prakeikimų ir nužiūrėjimų nuėmimas, meilės magija, aiškiaregystės pagal M.K.Čiurlionio kūrinių kortas. Registracija tel. (8-608) 33221.

Prenumeruok “DRUSKONIŲ”

Druskininkų pašte, V. Kudirkos g. 39 arba UAB “Drusvilma”, P.Cvirkos g. 40.

RENGINIAI

Sausio 26 d. 19 val. sanatorijos “Draugystė” Raudonojoje salėje

Koncertas “Snaigių sukury”. Dalyvauja Druskininkų ansamblis “Rasa”. Vadovas Algimantas Padegimas.

Vasario 10 d. 14 val. Pramogų aikštėje

Užgavėnių šventė Druskininkuose. Veiks Užgavėnių kaukių fabrikėlis. Persirengėlių kiemeluose skaniais blynais bus pavaišinti, o už žaidimus ir prizų gausit! Vykis Užgavėnių kermošius, orientacinės varžybos “Moremonų paieškos 2018” ir Užgavėnių dūzgės su grupe „Žemaitukai“.

SPA Vilnius

Sausio 19 d. ir 26 d. 21 val. bare. Tomas Čiurkauskas (saksofonas).

Sausio 20 d. 21 val. bare. Groja Linas Bankauskas (gitara).

Sausio 27 d. 21 val. bare. Groja Mantas Baltrušaitis (akustinė gitara).

Restoranas-muzikinis klubas „Druskininkų kolonada“

Sausio 19 d. 21 val. Vakaras su Gabriele Goštautaitė (vokalas, gitara, klavišiniai). Įėjimas 2 eur.

Sausio 20 d. 21 val. „Cappella A“ su grupe. Įėjimas 15 eur.

Sausio 26 d. 21 val. Karinos German akustinis vakaras. Įėjimas 2 eur.

Sausio 27 d. 21 val. Silvija Pankūnaitė su grupe. Įėjimas 10 eur.

Sanatorija „Eglė“

Sausio 20 d. 20.15 val. Eglė+ kavinėje „Žalias sodas”. Dueto „Music time“ romantiškos muzikos vakaras. Įėjimas nemokamas.

Sausio 23 d. 20 val. Konferencijų salėje. Kapelos „Klėtis“ koncertas. Bilieto kaina 4 eur.

Sausio 27 d. 19 val. Konferencijų salėje. Kamerinio choro „Pastoralės giesmė“ koncertas. Įėjimas nemokamas.

Estradinio dueto “Mudu Abudu” gyvos muzikos vakarai: „Draugystės“ san. Raudonojoje salėje 19 val.: vasario 7,14, 21, 28 d.; san. “Belorus” kavinėje 20.30 val.: vasario 1,6,8, 13, 15, 20, 22, 27 d., kovo 1 d.

Kiekvieną sekmadienį Druskininkų bažnyčioje 9 val., Ratnyčios bažnyčioje 10 val. Vyskupo Motiejaus Valančiaus blaivystės sąjūdžio Druskininkų skyriaus „Už blaivų gyvenimo būdą“ Šv. Mišios už blaivystę, kad būtume visapusiškai blaivūs.

Panaros pilnų namų bendruomenėje

Sausio 28 d. Pal. vyskupo Jurgio Matulaičio minėjimas. Šv. Mišios aukojamos 13 val. po jų bus laiminamos devocionalijos ir vyks vidinio išgydymo pamaldos. Skaitysime Akatistą.

Vasario 4 d. Šv. Mišios bus aukojamos 13 val. Po Šv. Mišių bus šventinama Grabnyčių ir Blažiejaus žvakės, taip pat bus šventinama Agotos duona. Vykis vidinio išgydymo pamaldos.

Šiokiadieniais šv. Mišios aukojamos vakarais 18 val. Sekmadieniais šv. Mišios aukojamos 13 val.

PARODOS

SPA Vilnius

Andriaus Mosiejaus tapybos ir koliažų paroda „Sugrįžimai“.

V. K. Jonyno galerijoje

Gintarės Kuznecovaitės tekstilės paroda “Alisa Stebuklų šalyje ir Veidrodžio karalystėje”.

M. K. Čiurlionio memorialiniame muziejuje

Jubiliejinė Prano Gailiaus (1928-2015) paroda “Lietuviška siuita”, skirta 90-osioms dailininko gimimo metinėms.

Druskininkų miesto muziejuje

Paroda „Vasario 16-osios kūrėjai ir puoselėtojai“. Adomo Varno (1879-1979) kūryba Druskininkų miesto muziejaus rinkinyje.

Restorane „Vitaminas B12“ (M.K. Čiurlionio g.97)

Gerardo Šatūno vitražai. Gerardo Raito Šatūno meninė fotografija „(Ne) matomi pastebėjimai“.

Fotokonkurso „Bučinyš po amalu“ laimėtojai

Monikos Pileckaitės nuotr.

Laimos Kučinskaitės-Vitkauskienės nuotr.

Praėjusiam „Druskonyje“ pranešime apie Eglės sanatorijos paskelbtą „Bučinio po amalu“ fotokonkursą, kurio nugalėtojai paaikėjo šią savaitę.

Natalijos Lukšienės nuotr.

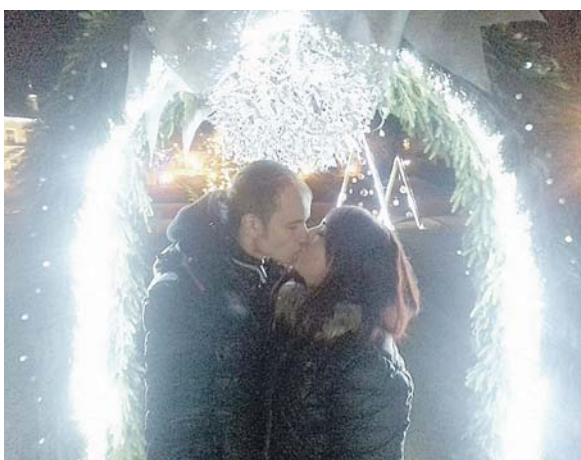
Pasak fotokonkurso organizatorių, bučinyš po amalu – viena iš gražiausių kalėdinių tradicijų. Manoma, kad įsimylėjęlių porelėms šis bučinyš atneša laimę, o jų meilę paverčia amžina.

Druskininkų kalėdinių egļučių parko lankytojams „Eglės“ sanatorija padovanojo mažą stebuklą – tikėjimą šia gražia sena kalėdine tradicija, todėl sukūrė eglutę su arka, kurios viršuje pakabino stebuklingą amalą.

Patikėjusiems bučinio po amalu stebuklu ir visa tai gražiai nufotografavusiems tereikėjo savo nuotraukas pateikti konkursui. Už gražiausias nuotraukas tris pagrindinius prizus – apsilankymus „Eglė +“ baseinų ir pirčių komplekse dviem laimėjo Natalija Lukšienė, Diana Pocevičienė, Laima Kučinskaitė Vitkauskienė.

Prizai įteikti ir Justinos Baublytės, Monikos Pileckaitės, Rasos Bobinienės nuotraukoms. Sveikiname.

„Druskonio“ inf.
Justinos Baublytės nuotr.

Rasos Bobinienės nuotr.

„Tele2“ išpardavimas – telefonai nuo 6 Eur/mėn.

Sausį prekybos centruose tradiciškai prasidėjo didieji metų išpardavimai. Akcijų karštinė neaplenkė ir „Tele2“ – operatoriaus salonuose bei internetinėje parduotuvėje www.tele2.lt išmaniuosius telefonus galima įsigyti kone perpus pigiau.

„Tradiciškai sausias – išpardavimų metas. Todėl sutaupyti norintys klientai būtent dabar gali sumedžioti jų pamėgtiems įrenginiams taikomas geras nuolaidas“, – sakė Vaida Burnickienė, „Tele2“ prekybos vadovė.

Išmanieji iki 8,5 Eur/mėn!

Suskubę pasinaudoti išpardavimu, dabar telefoną „Huawei P9 lite 2017“ galite įsigyti 43 proc. pigiau. Prašmatnių linijų išmanusis, turintis net 5,2 colių FHD ekraną, sumokėjus pradinę 31 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, kai-

nuos vos 5,75 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 299 Eur).

Populiariųjų telefonų „Samsung“ gerbėjai „Tele2“ salonuose ir internetinėje parduotuvėje www.tele2.lt gali rinktis net iš dviejų pasiūlymų.

Vienas jų – elegantiškasis „Samsung A3“. Sumokėjus pradinę 55 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, šis telefonas tekainuos 6 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 299 Eur).

Ieškantiems išmaniojo su dar didesne ekrano įstrižaine siūloma rinktis „Samsung A5“. Mat dabar šį telefoną galima įsigyti daugiau nei 30 proc. pigiau: sumokėjus pradinę 55 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, jis kainuos tik 8,5 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 389 Eur).

Svarbiausioms akimirkoms – geriausia kokybė

Fotografuoti mėgstančiųjų simpatijas užkariavusius „Sony“ telefonus „Tele2“ da-

bar siūlo įsigyti itin patraukliomis kainomis. Pavyzdžiui, „Sony Xperia XZ1“, sumokėjus pradinę 81 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, kainuos vos 17 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 699 Eur).

Norintieji tokios pačios kokybės nuotraukų, tačiau kompaktiškesnio aparato – gali rinktis „Sony Xperia XZ1 Compact“. Sumokėjus pradinę 95 Eur įmoką ir pasirašius 24 mėn. sutartį, šis išmanusis tekainuos 16 Eur/mėn. (kaina be sutarties – 599 Eur).

Telefonų dėklai – net trečdaliu pigiau!

Į „Tele2“ saloną šiuo metu verta užsukti ir norintiems papuošti savo išmanųjį nauju dėklu. Dabar visuose operatoriaus salonuose Lietuvoje jiems taikoma net 30 proc. nuolaida – tereikia išsirinkti iš gausybės spalvų ir stilių.

Išpardavimo pasiūlymų laikas ir įrenginių kiekis – riboti.

NUOLAI DOS TELEFONAMS

iki -40%

TELE2
Kam mokėti daugiau?